1985 రక్తాక్షి సంక్రాంతి కథల పోటీలో మూడవ బహుమతి
రూ. 500/-
పొందిన కథ

సూర్యోదయం అయింది.
గూళ్ళల్లో పక్షిపిల్లలు మేతకోసం అరుస్తున్నాయి.

ఆవుదూడలు అంబారవాలు చేస్తున్నాయి.
కోళ్ళు పిల్లలతో మేతకోసం బయలు దేరాయి.
[illegible]రిదాసు [illegible] [illegible]నికి బయలు దేరాడు.
[illegible]లో [illegible] చైతన్యవంతమై కూటికోసం బయలు దేరుతోంది.

పకీరుగాడి గుడిశెమీద కూడా సూర్యోదయం అయింది! నిజంగా చెప్పాలంటే దాన్ని 'గుడిశె' అనటానికి వీల్లేదు. వాణ్ణి 'మనిషి' అనటానికి లేదు. అయినా వాడు మనిషే. అది వాడి గుడిశే.

వెలుగు రేఖలు విచ్చుకుంటున్న ఆ సమయంలో గుడిశెలోంచి [illegible] చిన్న పిల్లాడి ఏడుపు వినిపిస్తోంది. ఏ క్రూర మృగమో మనిషి కడుపు చీల్చి [illegible] వచ్చే శబ్దంలా వుంది ఆ ఏడుపు. కర్రు కాల్చి కడుపులో పెడితే, ఆ [illegible] భరించలేక చేసే రోదనలా వుంది.

ఆ ఏడుపుకి [illegible] పకీరు- [illegible] చీల్చి [illegible] చేయగా, చచ్చిపోయి [illegible] తిరిగి లేచి నట్టుగా లేచాడు.

ఆ [illegible]ది వాడికొడుకు. వాడికి రెండు రో[illegible] కూడు లేదు. వాడి తండ్రికి వాడికి [illegible] గంజినీళ్ళుపోసే గతిలేదు.

[illegible] కొడుకు ఏడుపుకి కారణం పరా[illegible]నాడు పకీరుగాడు.

[illegible] ఆ పిల్లవాడు చేతిలో కంచాన్ని [illegible].... రాంగున నేలకేసి కొట్టాడు. [illegible] న్యాయపీఠం అధిష్ఠించి ఆర్డర్.... ఆర్డర్.... [illegible] శాసించినట్లుగా.

"ఓరి నీయయ్య! పొద్దుపొడిచేప్పటికల్లా [illegible]కి కూడు రావటానికి మనవేవన్నా [illegible]సున్నావేరా!" అంటూ తన అసమర్థతను ఆక్రోశంగా మార్చి వాడి మీద విరుచుకుపడ్డాడు పకీరుగాడు.

దాంతో తిరిగి ఏడుపు లంకించుకున్నాడు పకీరుగాడి కొడుకు నారాయణగాడు. వాడు ఏడుస్తుంటే జీవ పదార్థంలా వుంటాడు.... ఊరుకుంటే జడపదార్థమై పోతాడు!

ఏడుపు.... ఒకటే ఏడుపు... గుడిసెలోను, చుట్టూ బయటా ఆ ఏడుపు నిండిపోయింది. విని విని వుండబట్టలేక.... అంతకంటే చేసేదేమీలేక చేతికొద్దీ ఒక్కటి చరిచాడు నారాయణగాడి వెన్నుమీద. దాంతో వాడు జడ పదార్థమైపోయాడు. కొంత సేపటికి ఊపిరి పీల్చుకొని తిన్నదెబ్బ తిప్పుకుని తిరిగి ఏడవ సాగాడు.

పకీరుగాడు మళ్ళీకొట్టాడు—

వాడు ఇంకా బిగ్గరగా ఏడవసాగాడు.

చావుదెబ్బలకి మనిషి చావవలసిందేగాని ఆకలి చావదుగా!

చివరికి పకీరుగాడు. నారాయణగాడి ప్రాబ్లమ్‌కి సొల్యూషన్ అదికాదని తెలుసుకున్నాడు.

"రా పోదాం!" అన్నాడు.

నారాయణగాడు కంచం పుచ్చుకుని బయలుదేరాడు —

పకీరుగాడు వాణ్ణి రెక్క పుచ్చుకు ఈడ్చుకుపోతున్నాడు. 'కూడు' దొరుకుతుందనే ఆశ వాడి ఆకలికి మత్తు ఇంజక్షన్ చేసింది.

వాడు ఏడుపు మానాడు.

అంత మాత్రం చేత వాడు ఏడవటం లేదనుకోటం పొరపాటు! వాడి ఏడుపు వినిపించడం లేదు.

పకీరు నారాయణను తీసుకు వెడుతున్నాడు.

గుడిసెలు దాటారు.... పాకలు గడిచాయి.... పెంకుటి భవంతులు దాటి మేడల ముందుకు వస్తున్నారు. వాటికి దగ్గరవుతున్న కొద్దీ నారాయణ ముఖంలో ఆకలి తీరుతుందనే ఆశ ప్రస్ఫుటమవుతోంది.

అవరోహణం

శ్రీపతి దత్తాత్రేయ శర్మ

పకీరు నారాయణతో ఓ ఇంటి గేట్లోంచి లోపలకు ప్రవేశించాడు. ఎదురుగా మేడ వరండాలో కూర్చొని వున్న భూషయ్య "ఇలా వచ్చావేరా" అని పలకరించాడు.

"తవరి దర్శనం చేసుకుందామని వచ్చానయ్యా..."

"ఏం సంగతి?" అని మాట వరసకి అడిగాడు గాని, సంగతి అప్పటికే అర్థమైందని అతని మొహంలో వచ్చిన మార్పే చెపుతోంది.

"మూడ్రోజులుగా పస్తే బాబయ్యా.... ఓ కుంచెడు గింజలిప్పించండి నాల్రోజులు కాస్త గంజి తాగి. తవరి కవసరం పడినప్పుడు పనిచేసి తీర్చుకుంటా" అని అసలు విషయం బయట పెట్టాడు.

"నీకియ్యటానికేంరా! అలాగే ఇద్దును. కాని బయట గింజ ధాన్యం లేదు చేతులో పైసా డబ్బులేదు. తాళంచెవులు మీ అమ్మగారి దగ్గరుండిపోయాయి. ఆవిడ ఊరెళ్ళింది" అని చెప్పాడు. మళ్ళీ ఒక వేళ పకీరు తరువాత వస్తాడేమో! అని ఆవిడ పదిరోజులుదాకా రాదని తెగేసి చెప్పాడు. పకీరుగాడు దణ్ణంపెట్టి కదిలాడు. నారాయణ ఐ. ఏ ఎస్. పరీక్ష అరమార్కులో

పోయినవానిలా మొహం పెట్టాడు.

దాదాపు నారాయణగాణ్ణి ఈడ్చుకుంటూ వకీరుగాడు బజారు వెంటపోతున్నాడు. నారాయణగాడు శరీరంలో ప్రతి అణువూ జడమై పోతున్నాడు.

అట్టాగే వకీరుగాడు షావుకారు కొట్టు చేరాడు. ఏడుకొండలవాని సింబల్‌తో గల్లా పెట్టెముందు కూర్చొన్న వెంకటేశ్వర్లుని అద్దెడు గింజలు అడువియ్యమని కాళ్ళా వేళ్ళా పడ్డాడు. "కిందటి సంకురాత్రికి పట్టి కెళ్ళిందే ఇంకా ఇయ్య లేదు. అడు వియ్యాల్టి.... అరువు" అని కాట్ల కుక్కలా కసిరికొట్టాడు. వకీరుగాడు ఉసూరుమంటూ కదిలాడు.

అక్కణ్ణించి ప్రెసిడెంట్ కోటయ్యగారి భవనానికొచ్చాడు. "ధర్మ పెబువులు.... ఏడాదినాడు ఎలచ్చన్లో నలుగురితో పాటు అరిచినందుకు తాగినంత కల్లు పోసి రోజుకి వదిరూపాయలిచ్చారు. మీమేలు మరిచిపోను కష్టం చేసి తీర్చుకుంటాను. ఒక్క పది రూపాయలిప్పించండి. పిల్లగాడు దొక్క మాడి చస్తున్నాడు" అని తనదైన ఘనమైన కోరిక నివేదించుకున్నాడు.

మహా ఘనత వహించిన ప్రెసిడెంటు ప్రభువు వకీరుగాడి కోసం. దేశంలో వాడిలాంటి వాళ్ళ కోసం లంక పొగాకు చుట్ట కాలుస్తుంటే పూరివచ్చే చొంగలాగా కావలసినంత సానుభూతి కార్చాడు. ఓ చిన్న సైజు లెక్చరిచ్చాడు. ఆ వూళ్ళో అలాంటి వాళ్ళకోసం ప్రభుత్వంతో మాట్లాడి ఓ గంజికేంద్రం పెట్టిస్తానని చెప్పి గట్టిగా హామీ ఇచ్చి మరీ వంపాడు.

మళ్ళీ వకీరుగాడి ప్రస్థానం సాగింది.

అవధాన్లుగారు ఆ ఊళ్ళోవున్న మూడు దేవస్థానాలకీ ధర్మకర్త. దేవాలయాలకే కాదు- దేవుళ్ళకుకూడా ధర్మకర్తే! ఆయన దయవుంటేనే ముప్పై ఎకరాల సుక్షేత్రమైన మాగాణి పొలంవున్న ముగ్గురు దేవుళ్లూ పట్టెడు మెతుకులు 'భోగం', 'నైవేద్యం', 'ఆరగింపు' అనే పేర్లతో కంటితో చూస్తారు కళ్లుంటే! ఇలాంటి ధర్మకర్తల సౌకర్యం కోసమే ఊళ్ళో దేవుళ్ళ సంఖ్య పంచాయతీబోర్డు మెంబర్ల సంఖ్యలా పెరిగి పోతోంది.

అవధాన్లుగారు మాధ్యాహ్నికఅనుష్ఠానం (పప్పు, నెయ్యీ, పెరుగు పీకమొయ్యా తినటం) పూర్తిచేసుకునిపాలగచ్చుమీదపడుకుని వున్నారు అంగోస్త్రం కట్టుకొని పటవస్త్ర శాయిలా! భజగోవింద శ్లోకాలు పాడుతూ—

"మూఢ జహీహి.... మూఢ జహీహి ధనగమతృష్ణాం ....." అని అంటున్నారు ఇతరులకు చెప్పటానికే అన్నట్టుగా.

"నా మొరాలకింపవా ?...." అని త్యాగరాజుగారు మొర పెట్టుకున్నట్టుగా తన ఆకలి మొర ఆరని మంట మొర ఆకలితో చచ్చిపోతోన్న పసివాని పొట్టమొర పోఏపెట్టి ఏడ్చినట్టుగా విన్నవించుకున్నాడు వకీరుగాడు.

మహా మహా వాళ్ళ మొరే విని భగవంతుడు కూడా వెంటనే తీర్చేసినట్టుగా ఎక్కడా లేదు!

అవధాన్లుగారు అంతా తీరిగ్గా విని "ఖర్మరా.... ఖర్మ.... అంతా మనం చేసుకున్న ఖర్మ ... పూర్వజన్మలో ఎంత చేసుకున్నామో అంత." అన్నారు.

ఆ లెక్కకొస్తే అవధానులు కూడా ఏమీ చేసుకుని వుండడు. ఏమన్నా చేసుకునుంటే వాళ్ళ బాబు చేసుకునుండాలి! ఎందుకంటే ఈయన తినేదంతా వాళ్ళ బాబు ఇచ్చి పోయిన సొమ్మే. "నుదుటన్ వ్రాసిన వ్రాలుతప్పదుగదా. నూరేళ్ళుచింతించినన్" తినేవాడి పేరు గింజ గింజ మీదా రాశాట్ట దేవుడు. నీదికాంది నీకు రాదు... నీదైంది నీకు రాకుండా పోదు... పిచ్చి వాడా ఇయ్యటానికి నే నెవర్ని?.... పుచ్చుకోటానికి నువ్వెవరివి? అంతా ఆ సర్వేశ్వరుడి చిద్విలాసమే!" అని కర్మ సిద్ధాంతాన్ని కమ్మగా చెప్పి—

"అయినా యివ్వటానికి నా దగ్గరేం వుంది? అంతా దేవుడిదేనయ్యే. కుక్కకావిలి కాసేవాణ్ణే కదరా నేను...." అని లౌక్యంగా చెప్పి "మన వకీరుకి ఇంత దాహం ఇవ్వవే" అని కేక వేశారు. దీనికి మాత్రం దేవుడి పర్మిషన్ ఇచ్చినట్టున్నాడు

"నే మడికట్టుకున్నాను" అన్న సమాధానం వచ్చింది.

ఆ తల్లి ఆ మూర్ద్రోజులూ తన్ను ఎప్పుడూ మడే! అందుకే అవధాన్లుగారికి ఇంతవరకు వంశాంకురం, దేవాలయాలకి వారసుడూ లేడు.

కాసేపటికి ఓ పిల్ల చిన్న సత్తుబుర్ర పుచ్చుకొని వకీరుగాడి దగ్గరకొచ్చి 'పట్టు' అన్నది. వాడు నారాయణగాడి చేత దోసిలి పట్టించాడు. వాడు గుక్కెడు తాగి తుపుక్కున ఉమ్మేశాడు. ఆపిల్ల వాణ్ణి తిట్టి ఆ దాహం అక్కడే పారబోసి ఇంట్లోకి పోయింది. వకీరుగాడు పిల్లవాడి రెక్కపుచ్చుకు బయటికి పోయాడు.

జీవితంలో ఆఖరి మజిలీ చేరుకుంటున్నవానిలా నడుసాగాడు. ఊరికి ఆ చివరికి చేరుకొంటున్నాడు. ఇంతలో వర్షం ఆరంభమైంది. ఆ చినుకుల్లో తడుస్తూ ప్రవాహానికి ఎదురుగా పడవ ప్రయాణం చేస్తుంటే తాడు పట్టుకు లాక్కుపోతున్నట్టుగా నారాయణగాడి రెక్కపట్టుకు లాక్కుపోతున్నాడు.

వర్షం ఎక్కువైంది. ఓచూరుకింద చేరాడు. అది ప్రభుత్వ సారాదుకాణం. చలి చలిగా వున్న ఆ సాయంత్రాన్ని విషాగా, కుషీగా గడపటానికి చేరిన పదిమందితో సందడిగా వుంది. వాళ్ళవంక చూస్తూ ఆ చూరుకింద ఓ ప్రక్కగా వొదిగి కూర్చున్నాడు వకీరుగాడు.

దుకాణంలో ఓ ప్రక్కన చీకులు కాల్తున్నాయి—

శ్రీపతి దత్తాత్రేయశర్మ

జననం: కృష్ణాజిల్లాఉయ్యూరులో 1937. నివాసం మదరాసు. వృత్తి, ప్రవృత్తి కూడా రచయితగానే. కొన్ని (కథలు, నవలలు, రేడియోనాటికలు, టి. వి. నాటకాలు, చలనచిత్రాలకు సంభాషణలు) వ్రాశాను. వ్రాస్తున్నాను. "ఖరీదుగల రచయిత"కు, "మంచి రచయిత"కు మధ్యగా అస్థిర నిశ్చలతలో "వాస్తులో వాస్తవం"లా సినిమా రంగంలో నిలబడి వున్నాను.

రచనను పోటీకి పంపటం ఇదే మొదటిసారి. దీనికిబహుమతిఇచ్చినందుకు 'ఆంధ్రజ్యోతి' నిర్వాహకులకు నమస్సులు.

సూక్తిసుధ

నికృత్యా నికృతి ప్రజ్ఞా
హన్తవ్యా ఇతి నిశ్చయః।
నహినై కృతికం హత్వా
నికృత్యా పాప ముచ్యతే ॥

మోసం చేసే ప్రజ్ఞకలవాడిని మోసం చేతనే అణచాలి. వంచనకు ప్రతివంచన చేయడం వలన పాపం కలగదు.

—వ్యాసుడు : మహాభారతం

తాగినవాళ్ళతో, తాగబోయేవాళ్ళతో, తాగుతోన్నవాళ్ళతో హుషారుషారుగా వుంది వాతావరణం.

ఆ ప్రపంచంతో తనకు సంబంధం లేనట్టుగా ఎసారిలో కుంటుపడిన వంటరి ఒంటెలా కూర్చొని వున్నాడు. పాకలో మరో ప్రక్కన కూర్చునివున్న జోగులికి వాడు మసక మసగ్గా కనుపించాడు. జోగులు గాడు ఆ ఊరి రౌడీ. వాడికో గ్యాంగ్.

"ఎవడ్రా వాడు.... ఆ చూరు కింద కూకుంది?" అని అడిగాడు శిష్యబృందాన్ని.

"పకీరుగాడు గురో" అని చెప్పాడొక శిష్యుడు.

"అణ్ణిట్టా పిలవండి" అని ఆర్డర్ వేశాడు.

"పోని గురూ ఆడితో ఎందుకు?"

"ఎంట్రా ఎదవనాయాల.... నేనేవన్నా అణ్ణి కొడతానా తిడతానా? పాపం కూడు తిన్నాడో లేదో కనుక్కుందావని?"

"ఆహా.... నిన్నంతా రౌడీ అంటారు గాని, గొప్ప నాయకుడికి వుండే అంత దయా, ధర్మం వుంది గురూ నీకు" అంటూ వెళ్ళి పకీరుగాణ్ణి పిలుచుకొచ్చాడు.

'కూచోరా' అన్నాడు జోగులు.

పకీరుగాడు భయం భయంగా నిలుచునే వున్నాడు.

'పరవాలేదు కూచోరా' అని అభయం ఇచ్చాడు జోగులు. పకీరు కూర్చున్నాడు. వాడి ప్రక్కన నారాయణ నిలబడివున్నాడు.

"మధ్దేన్నం అన్నం తిన్నావా?" అని దయార్ద్రంగా అడిగాడు జోగులు.

"లేదు. నిన్నా మొన్నా కూడా లేదు. పిల్లాడికూ్కడా లేదు."

"ఊళ్ళోకెళ్ళి షావుకార్ల నెవరినన్నా గింజలు అడక్కపోయావా?"

"అందర్నీ అడిగాను బాబూ, ఆ పెబువు లెవరి దగ్గరా సొమ్ములే్లవు. గింజలూ లేవుట.... పేనం సొమ్మసిల్లి పోతోంది."

"సారా తాగుతావా?" సగం తాగిన గ్లాసు చూపిస్తూ అడిగాడు జోగులు.

"గుక్కెడు గంజి లేక నేవస్తంటే సారా నాకెందుకు బాబూ...." అని లేచి వెళ్ళ బోయాడు.

"కూచోరా తొత్తుకొడుకా...." అని అరిచాడు జోగులు.

పకీరుగాడు దిక్కుతోచక నేల మీద చతికిల బడ్డాడు.

"రేయ్.. యీడికి రెండు చీకులీరా" అని ఆర్డర్ వేశాడు జోగులు.

కిట్టిగాడు కాలిన మాంసం ముక్కల్ని ఆకులో బెట్టి ఇయ్యబోయాడు.

"తిను భయం లేదులే" అన్నాడొకడు సంశయంగా చూస్తున్న పకీరుతో.

ఆ రెండు ముక్కల్నీ పకీరుగాడు నారాయణ కంచంలో పడవేశాడు.

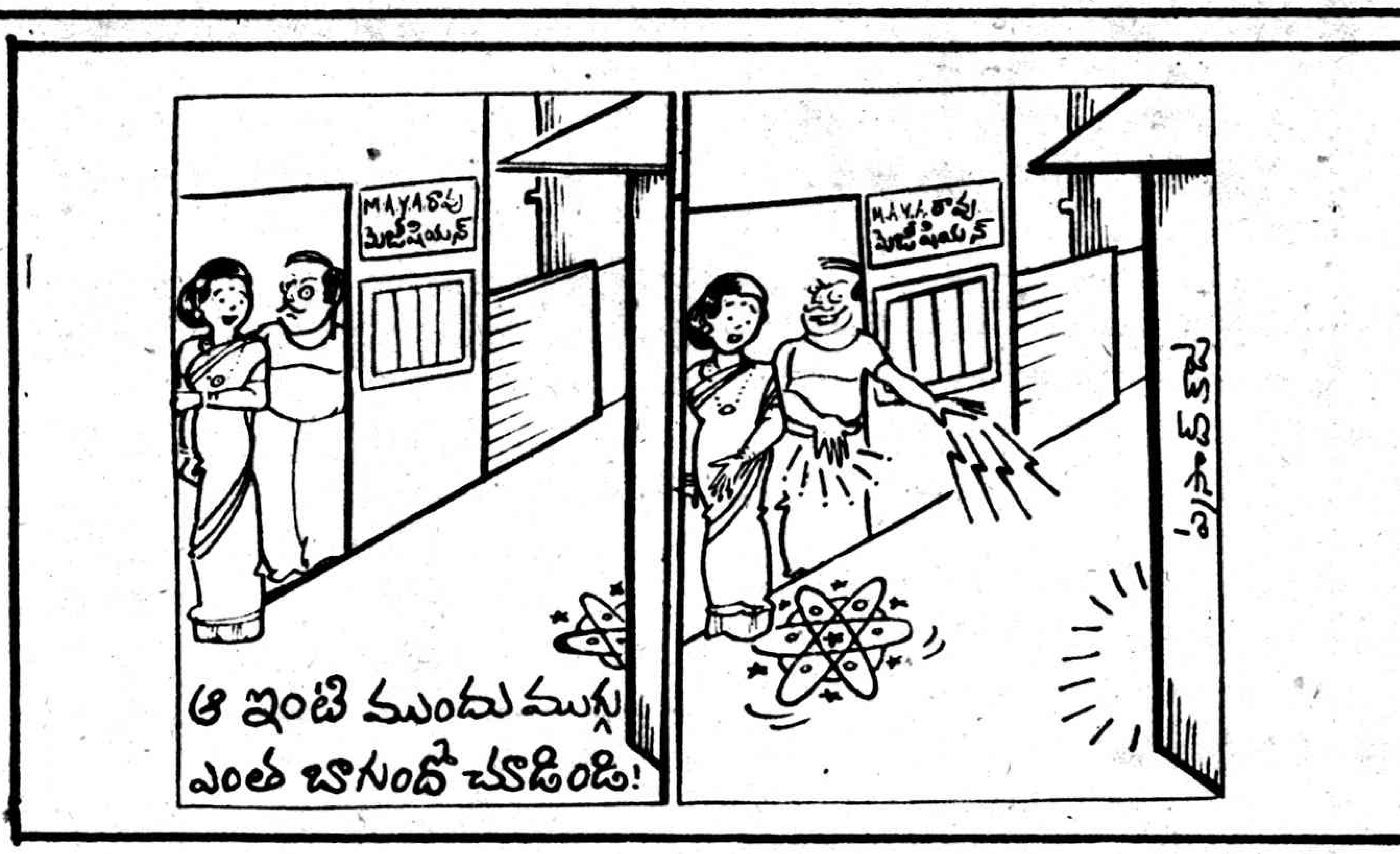

నారాయణ అందులో ఒక ముక్క తీసుకొని తినబోయాడు.

"రేయ్.... సూరిగా. ఈ కంచం తీసి కెళ్ళి, దీన్నిండా కూడెట్టించుకొని, కూరే యించుకురారా... ఇంట్లోంచి" అని ఆర్డర్ వేశాడు జోగులు.

శిష్యుడొకడు కంచం పట్టుకు పరుగెత్తాడు.

'కూడు' అనేప్పటికి నారాయణ కళ్ళల్లోకి వెలుగొచ్చింది. పకీరుగాడి పోతున్న ప్రాణాలైదింటిలో రెండు తిరిగి వచ్చేశాయి.

ఇంతలో ఒకడు :

"ఏంటో.... పకీరుగాడు ఈనాడిట్టా అయిపోయాడుగాని ఆడు పెయ్యలేని పనుందా?.... ఆడికి రాని ఇద్దుందా?"

శబ్ద చర్చ

శిష్యుడు : స్థాణువు అంటే ఏమిటి గురూ?

గురువు : శివుడు అని మనందరికీ తెలిసిన అర్థం. 'మేకు', 'కొమ్మలు లేని చెట్టు' అని అర్థాలు కూడా ఉన్నాయి.

"ఎంట్రోయ్ ఎనకటికెవడో సెప్పినట్టు ఎవడన్నా గొప్పోడితో స్నేహం చెయ్యాలంటే ఆడి కుక్కపిల్లను పొగడమన్నాట్ట. గురువు కూతంత కూడదీశాడు గందా అని అణ్ణి ఆదేపనిగా పొగుడుతున్నావు?"

"గడ్డివాము కాడ కుక్కలా నీలాక్కాడు లేరా ఎదవ నాయాల."

"ఏంటెహె ఆడి గొప్ప కొంచెం చెప్పు."

"ఓసారి ఏరు వరదల్లో వున్నప్పుడు ఈ దరి నుంచి ఆ దరికి ఈదాడు, పొలిమేరలో వున్న వల్లమాలిన గంగానమ్మ తాళ్ళురెండూ పరసగా ఎక్కిదిగాడు."

"అప్పుడెప్పుడో సంగతెందుకెహె.... ఇప్పుడా తాడెక్కి కల్లుకుండ తెమ్మను కమ్మగాకల్లుతాగొచ్చు కడుపునిండా అన్నం తినొచ్చు. ఏంగురూ ఎట్టావుంది నామాట?" అని మరో రెండుగ్లాసులు పెరిగిన జోగుల్ని అడిగాడు

"ఓల్ రైటుగా వుంది. పకీరుగాడు ఆ తాడెక్కికల్లుకుండతెస్తేనే కూడూ" అన్నాడు జోగులు.

ఇంతలో అన్నం తేవటానికి వెళ్ళిన ఆ శిష్యుడు తిరిగొస్తూ "ఇయ్యాల పకీరుగాడి దశ బాగుంది. ఇంట్లో మాంసంకూర" అంటూ నిండా అన్నం పైన కూర వున్న కంచం తెచ్చి అక్కడ పెట్టాడు.

"ఏరా పకీరూ చూసోక్కమరి" అని మరో హెచ్చరిక.

కంచంలో కూరని అన్నాన్ని చూసిన నారాయణ కూర్చున్నవాడల్లా లేచి నిలబడ్డాడు. వాడి పంచప్రాణాలు దాని మీదే వున్నాయి. వాడి శరీరంలో ప్రతి అణువుకీ దాని అవసరం వుంది.

ప్రపంచ ఛాంపియన్‌షిప్ పరుగు పందెంలో ఆఖరి అంగలా దాని వైపుకి అడుగు వెయ్యబోయాడు. ఆ కంచానికే

స్వరలహరి

వినతి వ్రతములను వేడికోళ్ళను కార్య
సిద్ధి దుర్లభమను చింతయేల ?
లంచమిచ్చుటన్న రాజమార్గముండ-
సరిగ పద పదానస దవగరిస

లంచమిడుట తప్పు లంచమ్ము తినముప్పు
దండనార్హమ్ములివి రెండుగాని.
మ్రొక్కుబడుల లంచముల♥వరాలర్థించు
భ్రాంతి భక్తి పేర బరగు – సరిగ

పొరుగు వచ్చుయొప్పు బుద్ధి బుద్ధి నశింపగా
వాని శత్రువైన వాని జేరి
లాభ మనుచు తాములాభిత్తుగల్పును.
మతి చలించి ముసలిమాను– గరిగ

పంచశీల నీతి వంచన కిరవాగు
శత్రువయ్యె నాటి మిత్రవరుడు
ఐక్యరాజ్య సమితి యందు సభ్యత గూర్చ
బడిన శ్రమను ఫలము- పదపమాగ

భాయి భాయియన్న వాక్కులనాడు మై
త్రిని నటించి వట్టి డ్రాగనిప్పుడు
స్వస్వరూపమునకు సర్వమ్ము కబళింప
నోరు తెరచి- సాసరీరిగాగ

అతివ సొగసు తీగె 'హైపవర్ వోల్టేజి'
తనువు ఆసక్తమగును మనసశక్త
మౌనుదరికి జేరి అంటకయుండనే
షాకు గొట్టజాలు- సారిగారి

పారితోషికాల సారమ్ము కరవైన
సర్వకృషి యనర్ధ సాధనమ్ము
జీవితంపు పొలము జీతానపండదు-
గగ్గగరిగ రీరి గగ్గ గరిగ.

కీర్తిశేషులు శ్రీ పంతుల శ్రీరామ శాస్త్రి

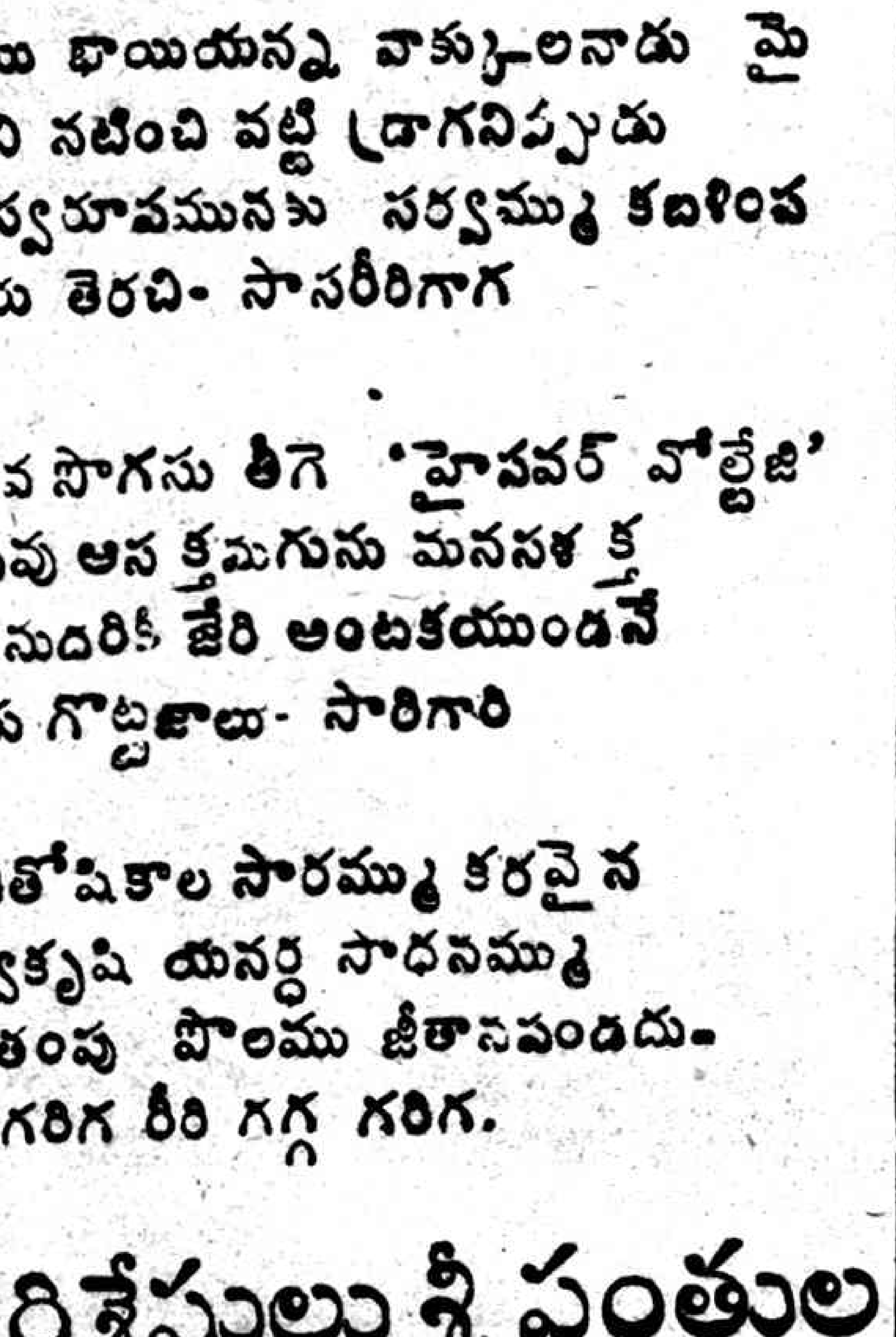

గనక కాళ్ళుంటే అది నడిచి వాడిదగ్గరకే వచ్చేది!

అడుగు ముందుకు వెయ్యబోయిన నారాయణగాణ్ణి రెక్కపట్టుకు ఆపాడు పకీరుగాడు.

"ఏం పకీరు పైయ్యేనా?"

పిల్లవాణ్ణి. కూడున్న కంచాన్ని చూశాడు. పంచ ఎగగట్టుకోసాగాడు సిద్ధమేనన్నట్టుగా.

"ఈడ్రా మొగాడంటే" అని ఎవరో ఎక్కేస్తున్నారు. ఆ క్షణాన వాడికి వినిపించింది పిల్లాడిఏడుపు. కనిపించింది కంచంలో కూడు....ఎదురుగా తాడిచెట్టు. పాకలోంచి కదలబోయాడు పకీరుగాడు. ఇంతలో "గురూ ఇంకొక్క షరతు" అన్నాడు ఇంకో శిష్యుడు.

"ఏంటది?...." అన్నాడు జోరుగా జోగులు.

"పకీరుగాడు గనక గుడ్డలిడిసి....ఆతాడి ఎక్కేట్టయితే పదిరూపాయలిస్తా...." అన్నాడు.

"ఎయ్యీ.... పది తియ్య...." అన్నాడింకో శిష్యుడు. పదిరూపాయిల కాయితం తీసి గురువు చేతిలో పెట్టాడు. నారాయణ అన్నం తినొద్దని అనటంతో ఏడవసాగాడు. వాళ్ళన్నమాటతో పకీరుగాడికి శివమెత్తింది.

వొంటి మీదున్న పంచె పీకి అక్కడ పారేశాడు. పరుగెత్తుకెళ్ళ చెట్టెక్కసాగాడు.

వర్షం పడుతోంది అందరూ చూరుకింద చేరి చేతిలోని గ్లాసులో సరుకు తాగుతూ చూస్తున్నారు.

పక్రీయగాడు చెట్టెక్కుతున్నాడు.

మొదలు దాటాడు.

తడిసి నున్నగావున్న తాడివి బంధం లేకుండా. మోకు లేకుండా ఎక్కుతున్నాడు. బరబరా బారలేస్తూ పైకి పాకుతున్నాడు.

వాడు ఒక్కొక్క అడుగే పైకి ఎక్కుతుంటే. ఒక్కొక్క అడుగు మృత్యువు వైపుకి వేస్తున్నంత భయంకరంగా వుంది. ఒకటి రెండుసార్లు కాలుజారింది. కానీ చేతి పట్టుతో నిలదొక్కుకున్నాడు. రొప్పుతూ పైకి పాకుతున్నాడు. ప్రాణం పోయేట్టుగా వుంది.అయినా వాడికాక్షణాన ఆ కంచంలో కూడు ప్రాణంకంటే విలువైందిగా అనిపించింది. ఆకలి ఎక్కస్తే ఎక్కుతున్నాడు! అవసరం పైకి పాకిస్తే పాకుతున్నాడు. కన్నబిడ్డ కడుపుమంట చల్లార్చటానికి చెయ్యలేంది కూడా చేస్తున్నాడు.

భయంకరమైన జీవన పోరాటం.

"తాడికి మూడొంతులు పాకాడు.

అలుపు తీర్చుకోటానికి ఆగాడు.

మళ్ళ పైకి పాకుతున్నాడు—

తన గమ్యానికి బారెడు దూరంలోకి చేరాడు.

అక్కణ్ణుంచి ప్రపంచం ఒక్కసారి గిర్రున తిరిగింది. పకీరుగాడి చెయ్యి పట్టు తప్పింది.... అంతే.... పెద్ద శబ్దంతో కింద పడ్డాడు.

ఒక కేక వినిపించింది.... అది మృత్యువాతబడిన జీవి చేసే కడపటి ఆర్తనాదం.

అంతా చుట్టూ మూగారు. గోలగా వుంది.... ఆకలితో వున్నవాణ్ణి నగ్నంగా తాడిచెట్టు ఎక్కించిన సభ్యమానవసంఘం. తెల్లని ఇస్త్రీ దుప్పటి వాడి శవంమీద కప్పి తన సభ్యత నిలుపుకుంది!

పకీరుగాడి ఆకలి వాడితోటే చచ్చింది. కాని నారాయణగాడు దిక్కుతోచక ఏడుస్తున్నాడు! వాడెందుకు ఏడుస్తున్నాడంటే తండ్రి చచ్చినందుక్కంటే కడుపులోని

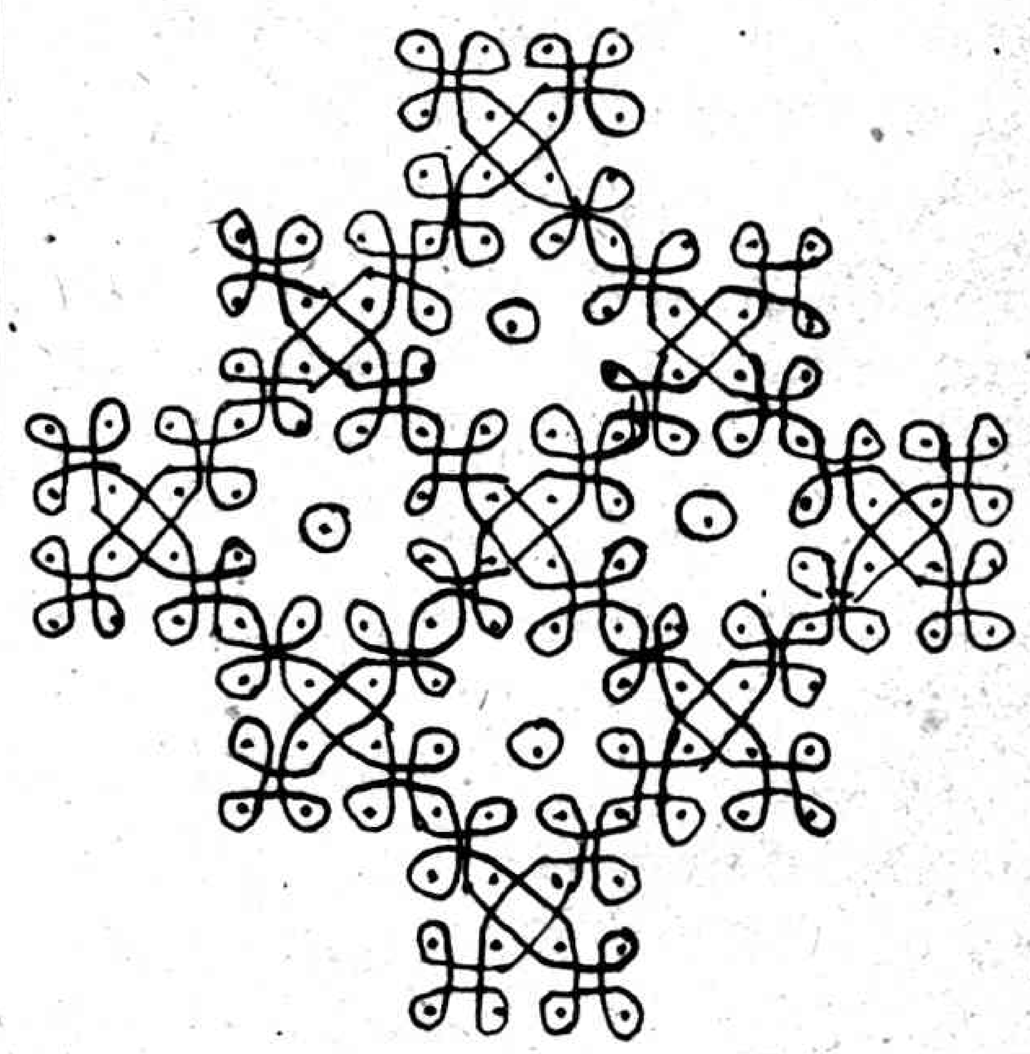

ముగ్గులో తివాచీ

–కె. శ్రీదేవి. సత్తెనపల్లి

ఆకలి మంటకే ఏడుస్తున్నాడు.

వాడెందుకు ఏడ్చినా వినేవాడెవడూ లేడు. కంచంలో కూడు కంచంలోనే వుంది— వాడి కడుపులో ఆకలి కడుపులోనే వుంది! మరో ప్రక్కన పకీరుగాడు విప్పి పారేసిన గుడ్డ పడుంది. వాటి మధ్యన ఏడుస్తూ నారాయణ. వాడికి కొస్త దూరంగా పకీరుగాడి శవం. దాని చుట్టూ జనం.

పకీరు గాడి మరణవార్త క్షణాల మీద ఊరంతా వ్యాపించింది. ఊరి పెద్దలంతా రాసాగారు.

"మా లావు ఆకలిమీదున్నాడు. లేకపోతే ఆడికి యీ తాడి ఎక్కడం ఒకలెక్క కాదు" అన్నాడొకడు.

పకీరుగాడు సజీవంగా బ్రతిమాలుకుంటే పిడికెడు గింజలు గాని పట్టెడు మెతుకులు గాని పడెయ్యని భూషయ్యబాబు వాడి అంత్యక్రియలకి అడక్కుండా యాభై రూపాయలు ఇచ్చాడు.

అద్దెడు గింజలు అప్పియ్యటానికి గింజుకున్న షావుకారు వెంకటేశ్వర్లు

సరుకులన్నీ పూరికే వంపుతానన్నాడు. పది రూపాయలు కష్టంచేసి తీర్చుకుంటానంటే ఇవ్వని ప్రెసిడెంటు కోటయ్యగారు అనాటి కట్టె. పాడె. గుడ్డ ఖర్చుతోపాటు కల్లు కర్చుకూడా తానే భరిస్తానని భరోసా ఇచ్చాడు.

అవధాన్లుగారు కర్మకాండలన్నీ తను దగ్గరుండి శాస్త్రీయంగా 'ఫ్రీ'గా జరిపిస్తా నన్నారు.

"అయ్యో! ఎంత మంచివాడు. ఎవరు ఏ పని చెప్పినా తనదే ననుకొని చేసేవాడు" అనొకరంటే,

"పిచ్చి ఎదవ మనం యింత మంది వుండగా ఆకలితో మాడాల్సిన అవసరం వాడికేం వొచ్చింది? ఎవర్నడిగితే కాదంటాం....? కావాలంటే ఓ బస్తా గింజ లియ్యమా....కూటికి లేదంటే పాతికా పరకా కాదంటామా?" అని ప్రెసిడెంటు గారు తమదాతృత్వాన్ని కతృత్వరూపంలో కాకపోయినా వక్తృత్వ రూపంలో చాటుకున్నారు.

"అబ్బే. వాడు చాలా అభిమానవంతుడు. అలా ఎవర్నీ అడిగేవాడు కాదు....ఇలా టోడు పోవటం ఊరికే తీరని లోటు...." అన్నాడొక రాజకీయవాది.

ఈ విధంగా ఊరిపెద్దలంతా పకీరుగాడి గుణగణాలు వర్ణించారు. శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు!

అగ్నిసాక్షిగా ఈ మాటలు అబద్ధాలని తన కట్టె కట్టెల్లో కాలిపోతుంటేగాని తెలీ లేదు పకీరుగాడికి.

—అన్నపూర్ణ, చిత్తూరు

పకీరుగాడి దినం రోజు సుదినంగా కల్లు తాగి కడుపునిండా తిన్నారు సోదరపేదలు.

వాళ్ళకా అదృష్టం కల్పించి తమ ధర్మ గుణాన్ని, మంచితనాన్ని పెంచుకొన్నారు ఊరిపెద్దలు.

అంతా పూర్తయ్యేప్పటికి అంతా వెళ్ళిపోయారు. నారాయణగాడు దిక్కులేకుండా మిగిలిపోయాడు. ఏమీ తోచక పకీరుగాడి ఆత్మశాంతికా అన్నట్టు అవరోహణ క్రమంలో ఏడ్వసాగాడు.

*

సమ్మోహనాస్త్రం

మానసిక అసంతృప్తి-మద్యపానం

నపుంసకత్వానికి ఒక కారణం హస్త ప్రయోగం. మరో కారణం సుఖ రోగాలు. మరో ముఖ్య కారణం త్రాగుడు.

త్రాగడానికి, ముఖ్యంగా మత్తు మందులకు అలవాటుపడడానికి రెండు కారణా లున్నాయి. ఒకటి జీవితంలో అసంతృప్తి. రెండు సరదాగా స్నేహితుల ప్రోత్సాహంతో తాగడం మొదలుపెట్టి మత్తు మందుల ప్రభావానికిలోనై, వాటికి బానిసలై పోవడం. అవి అలవాటుగా మారడం.

ఈ ప్రపంచంలో పదార్థాలకు రెండు పరస్పర విరుద్ధమైన స్వభావాలుంటాయి. ఆముదం ఇస్తే విరోచనాలవుతాయి. తరువాత మలబద్ధమేర్పడుతుంది. తాగితే ముందు మనస్సు ఉత్తేజిత మవుతుంది. తరువాత మొద్దుబారిపోతుంది.

అనేక కారణాలవల్ల మన మొగతనం మీద మనకు విశ్వాసం లేకపోవచ్చు. లేదా మన ఆడతనంమీద విశ్వాసం కోల్పోవచ్చు. తాగితే ముందు మనమీద మనకున్న విశ్వాసం తాత్కాలికంగా పెరుగుతుంది. మన పురుషత్వం మీద, స్త్రీత్వం మీద గౌరవం కలుగుతుంది.

కానీ-తర్వాత శాశ్వతంగా మనమీద మనకున్న విశ్వాసం అంతరించిపోతుంది. జీవితం దుర్భరమవుతుంది.

ఈ త్రాగుడును హోమియో వైద్యం మాన్పించగలదు. దీన్ని మాన్పించడానికి సుమారు యాభై మందులున్నాయి. అంటే తాగేవారు యాభై రకాలు. త్రాగుడువల్లవచ్చే నపుంసకత్వాన్ని ఇతరబాధలని హోమియో వైద్యం తగ్గించగలదు.

కలదు అంటే అర్థం నిన్న, నేడు, రేపు-అని.

త్రాగుడువల్ల కలిగే నపుంసకత్వాన్ని స్త్రీత్వాన్ని హిప్నాటిజం తగ్గించగలదు.

రూపుమాపగలదు. తాగుడు అవసరం లేకుండా చేయగలదు.

'జీవితంలో అసంతృప్తి వల్ల మనం తాగుతాం అని అనుకుంటాం. జీవితంలో అసంతృప్తి లేకుండా హిప్నాటిజం చేయగలదు. తాగుడు అవసరం లేకుండా చేయగలదు. తాగుడు వల్ల శారీరక, మానసికమైన దోషాలు కలుగుతాయి. హోమియో వైద్యం, హిప్నాటిజం ఈ దోషాలను నిర్మూలించగలవు—ఏ దోషమైనా, నపుంసకత్వమైనా.

ఈ మానవ ప్రపంచంలో శక్తికి కొన్ని పరిమితులుంటాయి. ఎంత శక్తి వున్నా హిప్నాటిజానికి కొన్ని పరిమితులున్నాయి.

నువ్వు తాగాలని అనుకుంటే హిప్నాటిజం నీకు మేలు చేయలేదు. త్రాగుడు మాన్పించలేదు. నీ నపుంసకత్వాన్ని పోగొట్టలేదు. కానీ నువ్వు పురుషత్వం కావాలనుకుంటే, నీ పుంసత్వాన్ని, నీ స్త్రీత్వాన్ని నిరూపించాలనుకుంటే, దానికి అడ్డంవచ్చే తాగుడు మొదలైన వాటిని జయించాలనుకుంటే హిప్నాటిజం నీకు అత్యద్భుతంగా తోడ్పడగలదు.

హిప్నాటిజం అంటే నువ్వు, నీలోని నీ నిజమైన నువ్వు. నీలోశక్తి స్వరూపమైన నువ్వు నువ్వు ఏం కోరితే దాన్ని సాధించగల శక్తివంతుడివైన నువ్వు.

రోగం నీ మనస్సును ఎప్పుడు ఆక్రమిస్తుందో అప్పుడు నువ్వు బాగుపడాలని కోరుకోవు. నువ్వు బాగుపడాలని కోరుకుంటేగాని హిప్నాటిజంనీకు ఏవిధమైన ఉపకారం చేయలేదు. కానీ హోమియో వైద్యం చేయగలదు.

నువ్వు నమ్మినా, మానినా విషం తింటే చస్తావు. తియ్యటి, చిన్నవైన హోమియో పతీ మాత్రలు మింగితే వాటిలోని అణుశక్తి నువ్వువద్దన్నా నీ రోగాన్ని కుదురుస్తుంది నీకు విశ్వాసం లేకపోయినా.

నేను హోమియో డాక్టర్‌ను హిప్నటిస్టును. యోగశాస్త్రం తెలుసుకునేవాడిని. నేను బ్రహ్మచారిని. అందరూ. నమ్మిన వా[illegible]కూ నేనేననుకునేవాణ్ణి. నేను నీకు తో[illegible] గలనా?

—డాక్టర్ వాసు